

April Tulpen

door Janneke Brinkman-Salentijn, illustratrice en biologe

Het is een heerlijke zonnige dag en ik ben uitgenodigd voor een feestelijke lunch in Amsterdam. Eigenlijk heb ik een hekel aan zo'n eetpartij midden op de dag, want dat breekt je werkritme nogal. En van het schilderen komt weinig meer terecht, als je er dan ook nog een glaasje bij krijgt aangeboden...

Maar ondanks het ontbreken van een glas melk blijkt het een inspirerende dag te worden. De fantastisch gedekte tafel is oogverblindend, juist door zijn simpele boeketten tussen alle lekkernijen. In een antieke kristallen vaas op een mooie, hoge voet staan tulpen in een regenboog van kleuren. Roze, oranje, paars, rood – hoe verzijn je het bij elkaar! Zo wordt elke gewone dag een feestelijke dag.

Na het eten besluit ik daarom in Amsterdam te blijven hangen. Slagroom op het taartje bij de koffie, als het ware. Niemand moppert vandaag over een wapperend kapsel in de schrale wind. De wolken racen achter elkaar aan tegen de helderblauwe hemel. Een draaiorgel zuigt me

over de gracht langs de bloemenstalletjes de winkelstraten in. Ik slenter langs de etalages en heb het even later druk met kleren passen voor het nieuwe seizoen. Zoals een nieuwe spijkerbroek, want de oude zit veel te strak. Ik neem onmiddellijk een drastisch besluit: nog voor de zomer gaan er enkele kilo's af. Rauwkost en salades zullen mijn nieuwe menu vormen. Geen slagroom meer op de taart. Ik houd een speurtocht naar het fruit, de bloemen en de vlinders op mijn nieuwe servies, dat na maanden van voorbereiding ver weg in China, maar ook thuis in Leiden, nu eindelijk klaar is. En ik verwen mijzelf dit keer met prachtige, kleurige tijdschriften. Stapels koop ik ervan en grote bossen tulpen op de terugweg. Stevig tegen me aangedrukt zijn ze hartverwarmend mooi in de voorjaarskou. Kan de lente zo niet elke dag langskomen?

Janneke Brinkman-Salentijn
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

